

קרבנות הקרבים ביום טוב

כל הקרבנות שזמנם קבוע להיות קרבים ביום טוב עצמו, ואם לא קרבו ביום זה, אין להם תשלומים, הכל מודים בהם, שהם קרבים ביום טוב, ובכלל זה תמידים ומוספים.

ולהלן יתבאר בעזה"י אלו קרבנות נוספים קרבים ביום טוב.

א. לדעת בית שמאי, מלבד תמידים ומוספים אין קרבים ביום טוב מקרבנות היחיד, אלא **שלמי חגיגה ושלמי שמחה בלבד**.

- מתוך דברי עולא ורב אדא בר אהבה משמע, שהסיבה לכך, כי נאמר, "וְחִגְתֶּם אֹתוֹ חֶגְלָה" שְׁבַעַת יָמִים" (ויקרא כ"ג מ"א), ללמד ששלמי חגיגה קרבים כל שבעה, ואפילו ביום טוב. ונאמר "וּשְׂמַחְתֶּם לְפָנָי ה' אֱלֹהֵיכֶם שְׁבַעַת יָמִים" (ויקרא כ"ג מ"ו) ללמד ששלמי שמחה קרבים כל שבעה, ואפילו ביום טוב. אבל כל שאר קרבנות היחיד, אינם קרבים ביום טוב, ואפילו עולת ראייה שהיא חובת הרגל, כי בענין החגיגה נאמר מיעוט "וְחִגְתֶּם אֹתוֹ", לומר דווקא הוא קרב כל שבעה, ולא דברים אחרים כעולת ראייה, וכל שכן נדרים ונדבות, בין שלמים ובין עולות, שאינם חובת היום, שאינם קרבים ביום טוב.

- ומתוך דברי רבי שמעון בן אלעזר מבואר, שהסיבה לכך, כי לדעת בית שמאי, אין מקרבים ביום טוב אלא דברים שיש בהם שתי סיבות להיתר. (א) שיש בהם אכילת אדם, ולכן הם צרכי שמחת יום טוב. (ב) שהם חובת היום שמצווה להקריבם ברגל. ואף על פי שיש להם תשלומים כל שבעה, מכל מקום יש להקדים ולהביאם ביום הראשון, שמא יאנס אחר כך, ולא יקריב בשאר ימים.

ב. ולדעת בית הלל, [כפי שביארו עולא ורב אדא בר אהבה את משנתנו], לא רק שלמי חגיגה ושלמי שמחה קרבים ביום טוב, אלא **אף עולות ראייה**, שנאמר בשלמי חגיגה ריבוי "וְחִגְתֶּם אֹתוֹ חֶגְלָה", ללמד, שכל שהוא קרב לצורך גבוה, הרי הוא כמותם, ובכלל זה עולת ראייה, שחובה להביאה ברגלים שנאמר "וְלֹא יָרְאוּ פְּנֵי רִיקָם" (שמות כ"ג ט"ו). אבל שאר נדרים ונדבות, בין שלמים ובין עולות, אינם קרבים ביום טוב.

ג. ולדעת בית הלל [כפי ששנה רבי שמעון בן אלעזר בברייתא], כשם שעולות ראייה קרבים ביום טוב, אף על פי שיש בהם סיבה אחת להיתר, [שהן חובת היום], וסיבה אחת לאיסור, [שאינן בהם אכילת אדם, שהן כליל, ואין כאן צרכי שמחת יום טוב], כך **שלמי נדבה** קרבים ביום טוב, שגם בהם יש סיבה אחת להיתר, [שיש בהם אכילת אדם, שהיא צורך שמחת יום טוב], וסיבה אחת לאיסור, [שאינם חובת היום, וראויים להיקרב גם אחר הרגל].